

alle voorschriften van den Regierungspräsident. De Aerztekammer had een arts, die deze voorwaarde had aangenomen, voor de eererechtbank geroepen, omdat hij zich implicite bereid had verklaard, ook dan den Regierungspräsident te gehoorzamen, als deze hem iets zou bevelen, dat schadelijk kon zijn voor zijn patiënten. Deze arts klaagde op zijn beurt den genoemden redacteur aan wegens beleediging. HEINZE werd in twee instanties veroordeeld tot 300 mark boeten, op grond dat „de discipline in een gevangenis eischt, dat de arts onvoorwaardelijk gevolg geeft aan de voorschriften van den Regierungspräsident, en wel ook in aangelegenheden, die ten deele op geneeskundig gebied thuis behooren, zooals het onttrekken van voedsel, slaap en licht” (*Allg. med. Centralz.*).

Zóó eischt de rechter, dat de arts zich tot beul verlaagt en tevens mijn-eedig wordt, immers in strijd handelt met zijn beste weten. Voor een arts, die zijn overtuiging niet wil verkoopen, is het — als geen hooger beroep dit vonnis vernietigt — onmogelijk, in het vervolg in Duitschland gevangenis-arts te worden. De eererechtbank zal den door den rechter beschermden „beleedigde” nu ook wel ongemoeid moeten laten. PINKHOF.

INGEZONDEN.

KUNSTMATIGE ADEMHALING BIJ DRENKELINGEN.

Met aandacht heb ik in het *Tijdschrift* van 6 Augustus jl. gevolgd het stuk van dr. G. W. BOLAND. Ik breng den schrijver gaarne hulde voor de beschrijving van zijn nieuwe methode van kunstmatige ademhaling, die, mocht zij waarlijk blijken in de praktijk in alle opzichten te voldoen, stellig de meest eenvoudige is, en eenvoud is in dezen van onschatbaar belang. Daar de schrijver te kennen geeft, dat het hem aangenaam zal zijn, wanneer ook anderen hun gedachten er over willen laten gaan, moet ik, naar mijn persoonlijke meening, met een bedenking voor den dag komen.

Wanneer men aandachtig fig. 1 op de plaat beziet, dan merkt iedereen terstond, dat het proefobject geen heusche drenkeling is. Daar zit spierspanning in dien hals. Een echte drenkeling, bij wien elke spier slap is, zou, in de houding van fig. 1 gebracht, geheel anders op de gevoelige plaat komen. Zijn hoofd zou zóó slap hangen, als bijv. een voetbal aan een touwtje, m. a. w. in dit geval minstens met de kin op de borst. Hij zou dan ook niet bij tempo 4 met den neus, doch met het voorhoofd, misschien zelfs met den kruin op den bodem belanden. Of in deze paralytische houding van het hoofd nog vrije luchtpassage bestaat, weet ik niet. Zóó slap kan men zijn hoofd niet laten hangen, dat men het bij zich zelf kan uitmaken, maar het wil mij voorkomen, dat er toch een bedenkelijke passage-stoornis door zou kunnen ontstaan. Men bedenke eens, wat er van een kunstmatige ademhaling volgens SCHULTZE bij een pasgeborene zou terecht komen, wanneer men het slappe hoofd van het asphyctische kind niet tusschen de handen steunde.

Ik meen dat men in zoo'n geval het kind wel aanstonds terzijde zou kunnen leggen. De methode van BOLAND vereischt natuurlijk maar minimale excursies vergeleken bij de methode voor asphyctische pasgeborenen, toch geloof ik, dat het slappe hoofd bij de nieuwe methoden parten kan spelen.

Mocht tenslotte de praktijk aantoonen dat ik mij vergis, dan zal niemand daarover meer verheugd zijn dan ik zelf. Wij zijn dan rijker geworden in onze therapie, en wie zal vooruitgang niet toejuichen.

Amsterdam, 8 Augustus 1910.

A. F. SOER.

EEN WEDDENSCHAP.

Er zijn op het oogenblik in Algiers drie collega's: ALCIDE TREILLE, EMILE LEGRAIN en ROGER TREILLE, die de vaste overtuiging hebben, dat onze tegenwoordige opvattingen omtrent de aetiologie van de malaria geheel onjuist zijn. Zij zenden nu de volgende uitdaging de wereld in:

„Wij verwedden gezamenlijk tien duizend francs, dat welke aanhanger der bedoelde leer ook (nl. die betreffende de besmetting met malaria) ons niet de echte febris quartana kan bezorgen door middel van anophelesbeten volgens de gangbare gegevens, nl.: men late een lijder aan febris quartana door een aantal anopheles-muggen steken, dan wachte men den noodigen tijd (ongeveer 15 dagen) om aan de zoogenaamde parasieten de gelegenheid te geven hun ontwikkelingsgang in de organen der muggen ten einde te brengen, en dan late men ons door die muggen bijten. Wij verbinden ons overigens, geen enkele zoogenaamde praeventieve behandeling toe te passen, en ook geen geneesmiddelen te gebruiken, indien wij — wat wij onmogelijk achten — aldus met febris quartana zouden worden besmet. Wij loopen dus de kans, behalve op het verlies van 10000 francs, bovendien nog op een groote milt, kachexie en zelfs op den dood, dien de febris quartana evengoed als de andere vormen van malaria met zich kan brengen”.

Als er nu iemand op de weddenschap ingaat, dan komt er — hoe de afloop ook moge zijn — in elk geval eenig nut uit voort. Gelukt de enting, dan lijden de heeren TREILLE en LEGRAIN en sterven zij misschien een schoonen dood als vrijwillige menschenlijke proefdieren ter wille van de wetenschap, en tevens wordt er een onzer met 10000 francs gelukkig gemaakt. Gelukt de enting niet, des te beter voor leven, gezondheid en beurs der bovengenoemde heeren; de uitgedaagde proefnemer intusschen — hoewel de prijs in dat geval zijn neus voorbij gaat — mag dan toch de voldoening smaken, dat hij de officieele wetenschap van een waan heeft verlost!

Ik deel het nieuwtje mee, ongeveer zooals ik het onlangs in de *Presse médicale* las.

's-Gravenhage, Augustus 1910.

J. G. SLEESWIJK.
